

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4445/24
24.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ... чији је законски заступник отац ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стана Ђекић, адвокат из Ваљева, ул. Кнез Михајлова бр. 35-Б, против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из Ваљева, ул. Др Пантића бр. 89, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 705/22 од 24.4.2024. године, исправљене решењем истог суда П 705/22 од 29.10.2024. године, у седници већа одржаној 24.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П 705/22 од 24.4.2024. године, исправљена решењем истог суда П 705/22 од 29.10.2024. године у делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиљи ВВ на име трошкова лечења исплати укупан износ од 25.388,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године па до коначне исплате и у том делу жалба тужене **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П 705/22 од 24.4.2024. године, исправљена решењем истог суда П 705/22 од 29.10.2024. године, у преосталом делу става другог изреке тако што се тужбени захтев мал. тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужена да му солидарно са тужиљом ВВ исплати износ од 25.388,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године па до коначне исплате, **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАН**.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П 705/22 од 24.4.2024. године, исправљена решењем истог суда П 705/22 од 29.10.2024. године, у делу става

првог изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ГГ да мал. тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због наружености исплати износ од 180.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог преписа пресуде, док се тужбени захтев преко износа од 180.000,00 динара до износа од 350.000,00 досуђеног ставом првим изреке побијане пресуде на име накнаде нематеријалне штете због наружености, односно за износ од 170.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године до исплате, **ОДБИЈА** као неоснован.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П 705/22 од 24.4.2024. године, исправљена решењем истог суда П 705/22 од 29.10.2024. године, у преосталом делу става првог изреке којим је обавезана тужена да мал. тужиоцу АА, исплати на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова износ од 130.000,00 динара, због претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 130.000,00 динара и због претрпљеног страха износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године па до коначне исплате и у ставу трећем изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да мал. тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете и то због претрпљених физичких болова исплати износ од 130.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 130.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености износ од 350.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године па до коначне исплате, док је тужбени захтев за тражену камату на појединачне износе почев од 24.2.2021. године па до дана пресуђења, одбијен као неоснован.

Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да солидарно мал. тужиоцу АА и тужиљи ВВ, на име трошкова лечења исплати укупан износ од 25.388,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 24.4.2024. године па до коначне исплате, док је тужбени захтев за тражену камату на појединачне износе почев од 24.2.2021. године па до дана пресуђења, одбијен као неоснован.

Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима солидарно исплати трошкове парничног поступка у износу од 158.873,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена побијајући је, како то произлази из жалбених навода, у усвајајућем делу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних

чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба тужене делимично основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. У потврђујућем и преиначујућем делу побијане пресуде нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју тужена неосновано указује у жалби, с обзиром да побијана пресуда у том делу нема недостатака због којих се не може испитати јер изрека пресуде није неразумљива, нити противречи разлозима пресуде, који су о битним чињеницама јасни и непротивречни, нити о битним чињеницама постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника о изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању тужена је дана 24.2.2021. године око 14,20 часова у месту ... са умишљајем као учесник у саобраћају на путевима не придржавајући се саобраћајних прописа угрозила јавни саобраћај и тиме довела у опасност тело људи на тај начин што је управљајући путничким моторним возилом крећући се државним путем I Б реда бр. 27 из смера Лајковац према Ваљеву и доласком у реон места Лозница наспрам зграде Месне заједнице у близини прелаза пута преко железничке пруге у истом нивоу са полубраницима зв. Млађево поступила противно одредбама члана 23 став 2 ЗОБСП-а тако што је пропустила да прилазећи пешачком прелазу прилагоди брзину возила, тако да у свакој прилици коју види или има разлога да предвиди може безбедно да заустави возило испред пешачког прелаза, а који прелаз је у том тренутку са десне на леву страну гледано из смера кретања њеног возила започео да прелази пешак - оштећени мал. АА из места ..., услед ког пропуста у њеној вожњи је дошло до контакта предње десне стране возила којим је управљала и ошт. мал. АА, а потом и до његовог пада на тло, којом приликом је ошт. мал. задобио тешке телесне повреде у виду повреде поглавине и повреде можданог ткива у смислу контузије мозга (нагњечење можданог ткива) прелома горњег дела леве надлактице кости, прелома горњег дела голењаче и прелома леве стидне кости, иако је била свесна да на описани начин може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност тело људи, те да може наступити тешка телесна повреда код другог, али је олако држала да до тога неће доћи или да ће то моћи да спречи, те је пресудом Основног суда у Ваљеву Спк.бр. 33/21 од 17.8.2021. године осуђена за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези са члана 289 став 3 у вези члана 1 Кривичног Законика и изречена јој је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и изречена јој је мера безбедности забрана управљања моторним возилом у трајању од три месеца.

Поступајући по захтеву оштећеног мал. АА од 18.11.2021. године, а поводом осигураног случаја који је настао 24.2.2021. године у месту Лозница осигурање АМСС бр. АО 10-6678-1-0/21, број уговора осигурања ... од 26.11.2021. године исплатило је на име нематеријалне штете за умањење животне активности износ од 270.000,00 динара, за претрпљени физички бол износ од 120.000,00 динара, за претрпљени страх

100.000,00 динара, што чини укупан износ 490.000,00 динара.

Према налазу и мишљењу вештака ортопеда трауматолога, мал. тужилац је болнички лечен од 24.02.2021. до 16.3.2021. године на одељењу ортопедске хирургије и трауматологије у Универзитетској дечијој клиници у Београду, а све због повреда задобијених у саобраћајној несрећи као пешак. Мал. тужилац је био на физикалном лечењу у Бањи Ковиљачи у периоду од 19.5.2021. године до 9.6.2021. године. Све дијагностиковане повреде код мал. тужиоца задобијене у предметној саобраћајној незгоди су тешке телесне повреде и то прелом горњег дела леве надлактице, прелом десне потколенице, прелом леве стидне кости. Мал. тужилац је трпео физичке болове јаког интензитета у трајању од 5 дана, болове средњег интензитета у трајању од 15 дана и болове лаког интензитета у трајању од 20 дана као и да ће повремено у даљем току живота због предметних повреда трпети болове лаког до средњег интензитета. Постоји ограничење покрета у левом рамену лаког степена, као и хипотрофија десне ноге а нарочито потколенице такође лаког степена као и ожиљци на левој страни трбуха изнад пупка, испод левог лебарног лука дужине 4 цм и ширине 0,5 цм као и на челу десне стране кружног облика пречника 1 цм. Такође, на обе пете постоје тамно пребојени ожиљци са деформитетом пречника од 1 - 3 цм. Поменуте повреде са ортопедско трауматолошког становишта за последицу код мал. тужиоца су дале умањење животне активности од 10%, а то умањење се огледа у отежаном обављању радњи које подразумевају тежи физички рад, дуже стајање, ходање, трчање, ход по неравном терену, ход уз косину и уз степенице, ход низ косину и низ степенице, ношење терета и обављање свих радова као подразумевају ангажман леве, а нарочито физички захтевније радње левом руком те и поновљених радњи левом руком узимајући у обзир да се ради о особи мушког пола старости 15 година. Констатовани ожиљци су дали естетску наруженост лаког степена узимајући у обзир да се ради о особи мушког пола старости 15 година али и чињеници да ожиљци на петама и трбуху често у животу буду покривени одећом, односно обућом.

Према налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра мал. тужилац је претрпео телесне повреде учествујући у саобраћају као пешак и само се сећао 2-3 сата пре удараца, те је имао прекид филма до тренутка буђења у болници. У периоду боравка у болници је имао повремене прекиде филма, био је узнемирен, уплашен, непрестано је размишљао и покушавао да се сети несреће. Током боравка у болници је трпео страх средњег интензитета. По изласку кући појављује му се вртоглавица, уплашен је, узнемирен, те се јавља на преглед у болницу и у периоду лечења до октобра 2021. године и даље постоји напетост, немир, присећање саме несреће због чега је трпео страх слабог интензитета. Услед претрпљених телесних повреда је трпео страх у периоду од месец дана средњег интензитета а у периоду од 7 месеци страх слабог интензитета, с тим да претрпљени страх код мал. АА није оставио трајне последице.

Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке укупна висина путних и осталих трошкова насталих током лечења мал. АА износи 25.388,00 динара, у које трошкове су најпре урачунати путни и остали трошкови односно трошкови болничког лечења у Београду у износу од 8.060,00 динара, трошкови одласка на контролу у Београд у износу од 4.030,00 динара, доласка и одласка у Општу болницу у Ваљево у погледу физикалних вежби 4.650,00 динара, доласка на контролу у општу болницу у Ваљево у износу од 930,00 динара, лечење у Бањи Ковиљачи у износу од

10.075,00 динара, пелене за одрасле у периоду од 24.2.2021. године до 09.4.2021. године у износу од 9.693,00 динара и штате у износу од 2.310,00 динара, а који трошкови су умањени за износ исплаћен на име рефундације путних трошкова у износу од 14.360,00 динара, те је тако добијен коначан износ од 25.388,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је полазећи од члана 13 ЗПП закључио да је тужена скривила предметну саобраћајну незгоду због чега је одговорна за насталу нематеријалну и материјалну штету коју је претрпео мал. тужилац АА, а који својим радњама није допринео настанку штете. Налазећи да су јачина и трајање претрпљених физичких болова као и душевних болова због умањења животне активности, страха и наружености такви да оправдавају досуђивање новчане накнаде првостепени суд је полазећи од одредбе члана 200 Закона о облигационим односима обавезао тужену да мал. тужиоцу АА на име претрпљених физичких болова болова исплати износ од 130.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 130.000,00 динара, због претрпљеног страха износ од 300.000,00 динара и због наружености износ од 350.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења док је тужбени захтев за тражену камату на појединачне износе видова штете почев од 24.2.2021. године па до дана пресуђења, одбио као неосноване. Налазећи да у конкретном случају постоји одговорност тужене и за материјалну штету насталу на име трошкова лечења првостепени суд је, сходно члану 189 ЗОО обавезао тужену да солидарно мал. тужиоцу АА и тужили ВВ исту накнаду у износу од 25.388,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења, док је тужбени захтев за тражену камату почев од 24.2.2021. године па до дана пресуђења, одбио као неоснован.

Одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да ко другоме проузрокује штету, дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице, а чланом 155. истог закона, предвиђено је да је штета умањења нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другом физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета), док је чланом 189. став 1. истог закона, прописано да оштећени има право како на накнаду обичне штете тако и на накнаду измакле користи, а ставом 3. да се при оцени висине измакле користи узима у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем. Полазећи од законских норми, штета је, између осталог, умањење нечије имовине и спречавање њеног увећања и да би до ње дошло мора постојати веза између узрока и последице, а једно лице је криво за насталу штету уколико се не понаша онако како би требало уобичајено и разумно у одређеној ситуацији.

Имајући у виду цитиране одредбе правилно је првостепени суд закључио да је тужена одговорна за претрпљену материјалну штету на име трошкова лечења у висини од 25.388,00 динара те правилно одлучио када је обавезао тужену да тужили ВВ, као мајци малолетног тужиоца, исплати наведене трошкове имајући у виду да је те трошкове несумњиво сносила тужила ВВ као родитељ малетног тужиоца оштећеног у предметној саобраћајној незгоди. Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке, који је суд прихватио како јасан, логичан и дат у складу са правилима струке, укупна висина путних и осталих трошкова насталих током лечења

мал. АА износи од 25.388,00 динара. У ове трошкове су најпре урачунати путни и остали трошкови односно трошкови болничког лечења у Београду у износу од 8.060,00 динара, трошкови одласка на контролу у Београд у износу од 4.030,00 динара, доласка и одласка у Општу болницу у Ваљеву у погледу физикалних вежби 4.650,00 динара, доласка на контролу у Општу болницу у Ваљеву у износу од 930,00 динара, лечење у Бањи Ковиљачи у износу од 10.075,00 динара, пелене за одрасле у периоду од 24.2.2021. до 09.4.2021. године у износу од 9.693,00 динара и штације у износу од 2.310,00 динара, а ови трошкови умањени су за износ исплаћен на име рефундације путних трошкова у износу од 14.360,00 динара. С обзиром на то да странке нису изнеле примедбе на обрачун трошкова и налаз и мишљење вештака, а да се жалбом тужене исти паушално оспоравају без конкретних навода и аргумената, суд је такве наводе у односу на тужиљу ВВ оценио као неосноване.

Међутим, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је одлучујући о накнади материјалне штете у односу на малолетног тужиоца погрешно применио материјално право и то одредбе члана 154, 155 и 189 Закона о облигационим односима с обзиром да је тужила ВВ као мајка малолетног тужиоца сносила трошкове његовог лечења због штетног догађаја а не и малолетни тужилац из своје имовине па је до умањења дошло у њеној имовини а не и у имовини малолетног тужиоца, те он није активно легитимисан да потражује накнаду материјалне штете на име трошкова лечења, због чега је побијана пресуда у преосталом делу става другог изреке преиначена и одбијен тужбени захтев мал. тужиоца за накнаду тражених износа на име материјалне штете.

Даље, по оцени Апелационог суда, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно закључио да постоји одговорност тужене за нематеријалну штету коју је мал. тужилац АА претрпео па је правилно у складу са одредбом члана 200 ЗОО обавезао тужену да мал. тужиоцу АА накнади нематеријалну штету на име душевних болова због наружености.

Међутим, по оцени Апелационог суда првостепени суд је одлучујући о висини новчане накнаде за овај вид нематеријалне штете, погрешно применио материјално право и то одредбу члана 200 став 2 ЗОО, на шта се основано указује жалбом тужене. Наиме, накнада нематеријалне штете, у смислу наведене одредбе је по својој правној природи морална сатисфакција и има за циљ да се њоме уравнотежи поремећај у психичкој сфери оштећеног лица коме се досуђеним новчаним износом омогућава да прибави себи одређена материјална добра која ће му помоћи да донекле лакше савлада болове и патњу коју је претрпео. Стога, накнада која се досуђује због претрпљене нематеријалне штете мора бити правична и адекватно одмерена, те примерена друштвено-економским условима у којима се досуђује. Суд је у обавези да објективно цени све околности конкретног случаја које утичу на висину накнаде, начин и средство којим је повреда заштићеног добра учињена, средину у којој оштећени живи, као и све последице које су наступиле. Због тога се досуђеном накнадом не сме погодовати тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом правичне накнаде, што се цени на основу одредби члана 200 став 2 ЗОО. Ценећи све наведено, околност да накнада нематеријалне штете нема казни карактер, степен наружености мал. тужиоца (постојање ожиљака на левој страни трбуха изнад пупка, испод левог лебарног лука дужине 4 цм ширине 0,5 цм, постојање ожиљка на челу десне стране кружног облика пречника 1 цм као и тамно пребојених ожиљака на обе пете са деформитетом пречника

од 1-3 цм који чине естетску наруженост лаког степена а како је то утврђено налазом и мишљењем судског вештака), да се ради о особи мушког пола старости 15 година која трпи душевне болове без обзира што се ради о наружености лаког степена али и чињеници да ожиљци на петама и трбуху често у животу буду покривени одећом и обућом као и значај повређеног добра али и циљ коме служи, Апелациони суд је на основу одредбе члана 232 ЗПП и 200 ЗОО утврдио висину правичне накнаде за овај вид нематеријалне штете те закључио да правична новчана накнада у време пресуђења због наружености износи 180.000,00 динара. Исплатом овог износа мал. тужиоцу АА биће пружена сатисфакција за претрпљени вид нематеријалне штете. На досуђени износ мал. тужиоцу припада и законска затезна камата почев од дана пресуђења, када је висина накнаде утврђена, до исплате, сходно члану 277 став 1 и 189 став 2 ЗОО. Накнада у мањем износу не би била примерена претрпљеном душевном болу, а накнада у већем износу не била спојива са друштвеном сврхом накнаде. Стога је, у преосталом делу, као превисоко постављеном, пресуда на име овог вида штете преиначена и тужбени захтев одбијен као неоснован са припадајућом каматом.

Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе тужене али их посебно не образлаже сходно овлашћењу из члана 396 став 2 ЗПП.

Са свега изнетог, применом члана 390 и 394 тачка 4 ЗПП одлучено је као у ставу првом, другом и трећем изреке ове пресуде.

Међутим, одлука првостепеног суда, у погледу осталих видова нематеријалне штете који се тужбом потражују за сада се не може прихватити као правилна јер је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју тужена жалбом основано указује.

Наиме, новчана накнада за различите видове нематеријалне штете у смислу члана 200 ЗОО има за циљ да се оштећеном пружи одговарајућа сатисфакција према значају повређеног добра и тежини повреде и о њој суд одлучује по слободном уверењу у смислу члана 232 ЗПП, а према мерилима и околностима у време пресуђења у складу са одредбом члана 189 став 2 и 200 ЗОО. При том, оштећени свакако не може остварити више него што износи штета коју је претрпео јер би то било супротно одредби члана 154 став 1 ЗОО и основном начелу одштетног права да накнада штете не може бити већа од износа штете, што налаже да се све исплате учињене у вези са штетним догађајем урачунају у накнаду (потпуна накнада у смислу одредбе члана 190 ЗОО).

Имајући у виду наведено, нејасан је закључак првостепеног суда у погледу досуђених износа накнаде нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова, душевних болова због умањене животне активности и претрпљеног страха, који представљају правичну новчану накнаду. Иако је првостепени суд наводно ценио извршене исплате од стране осигурања АМСС које је као осигуравач тужене по основу обавезног уговора о осигурању мал. тужиоцу АА у мирном поступку исплатило и то на име претрпљених физичких болова износ од 120.000,00 динара, на име умањења животне активности износ од 270.000,00 динара и претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара пропустио је да цени чињеницу да је исплата извршена 26.11.2021. године, односно више од две године пре доношења пресуде 24.4.2024. године. Првостепени суд није узео у обзир време које је протекло од исплате у вансудском

поступку до пресуђења због чега је пропустио да утврди да ли је извршеном исплатом 26.11.2021. године од стране АМСС осигурања мал. тужилац АА обештећен, а обавеза тужене испуњена или је пак обавеза тужене само смањена и у ком обиму. Ово зато што се нематеријална штета на име наведених видова коју мал. тужилац АА евентуално и даље трпи огледа у разлици између укупне штете и онога што је на име њене накнаде примио приликом исплате у вансудском поступку.

Дакле, првостепени суд је пропустио да утврди износ правичне новчане накнаде за наведене видове штете према мерилима и критеријумима из члана 200 ЗОО у време када је извршена исплата и на тај начин утврди да ли је и у којој мери мал. тужилац обештећен извршеном исплатом за сваки појединачни вид штете. Након тога требало је утврдити на исти начин и висину правичне новчане накнаде за сваки вид штете у време пресуђења, а затим тако утврђене износе, за случај да је штета после исплате у вансудском поступку евентуално остала ненакнађена, умањити за проценат за који је мал. тужилац већ обештећен, досуђујући му новчани износ за сваки вид штете у проценту, односно делу који је остао необештећен.

Из свих изложених разлога побијана пресуда је у овом делу морала бити укинута на основу одредбе члана 391 став 1 ЗПП и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење па је одлучено као у ставу четвртом изреке ове одлуке.

Укинута је одлука о трошковима поступка јер зависи од исхода спора у смислу одредбе члана 165 став 3 ЗПП.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама на које му је указано овим решењем тако што ће најпре утврдити који износи су исплаћени мал. тужиоцу АА на име претрпљених физичких болова, душевних болова због умањења животне активности и претрпљеног страха. Затим ће правилном применом одредаба члана 200 ЗОО и 232 ЗПП одмерити висину правичне новчане накнаде за мал. тужиоца Миломира Божића за сваки тражени вид штете на дан извршене исплате у вансудском поступку. Уколико оцени да извршеном исплатом мал. тужилац АА није у потпуности обештећен, првостепени суд ће утврдити сразмеру (проценат) за који је штета надокнађена, односно проценат за који није обештећен и за који је тужена дужна да га обештети, затим одмерити правичан износ за сваки вид накнаде штете на дан пресуђења и тако одмерени износ умањити за проценат за који је мал. тужилац АА обештећен исплатом у вансудском поступку, а затим одлучити у ком износу мал. тужилац није обештећен.

Тек када отклони насталу битну повреду на коју му је указано овим решењем и утврди висину правичне новчане накнаде нематеријалне штете на описани начин првостепени суд ће бити у могућности да одлучи о постављеном тужбеном захтеву мал. тужиоца АА за накнаду наведених видова нематеријалне штете. Када поступи на наведени начин првостепени суд ће поновном оценом изведених доказа донети нову одлуку за коју ће дати јасне, потпуне и на закону засноване разлоге.

Председник већа – судија
Татјана Лемајић ,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић